КИЇВСЬКА ОБЛАСНА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ
КИЇВСЬКА ОБЛАСНА ВІЙСЬКОВА АДМІНІСТРАЦІЯ
ДЕПАРТАМЕНТ КУЛЬТУРИ ТА ТУРИЗМУ
КИЇВСЬКА ОБЛАСНА РАДА
КИЇВСЬКИЙ ОБЛАСНИЙ ЦЕНТР ОХОРОНИ І НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ ПАМ'ЯТОК КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ (КИЇВОБЛЦЕНТР ОНДПКС)

01032, м. Київ, вул. Симона Петлюри, 16 тел.:+38 044 288-34-02

ОБЛІКОВА КАРТКА НА ПАМ'ЯТКУ АРХІТЕКТУРИ НАЦІОНАЛЬНОГО ЗНАЧЕННЯ

ТРОЇЦЬКА ЦЕРКВА В С. РУДЕ СЕЛО БІЛОЦЕРКІВСЬКОГО РАЙОНУ КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

м. Київ 2025

ЗМІСТ

1. Облікова картка 3

2. Графічні матеріали 9

3. Диплом архітектора 11

4. Коротка історична довідка 12

5. Ілюстрації 16

6. Диплом архітектора 20

7. Фотофіксація 21

ОБЛІКОВА КАРТКА

I. Основні відомості

Найменування об'єкта Троїцька церква

Дата утворення об'єкта ___1825 - 1841рр._____

Постанова: *Ох. № 926, Постанова РМ України від 06.09.79 № 442*

Місцезнаходження:

КАТОТТГ_____КОАТУУ _____

область _Київська_____

район ___Білоцерківський_____

територіальна громада_____ Володарська селищна територіальна громада

населений пункт (тип та назва) _____с. Руде Село _____

район населеного пункту (за наявності) _____

адреса (тип та назва вулиці, номер будинку) _вул.

GPS координати 49.49768473320518, 29.701763630295975

Орієнтовна територія об'єкта: площа, опис меж Троїцька церква побудована у центрі сучасного села на високому пагорбі. Територія об'єкту, разом з пам'яткою архітектури, займає площу орієнтовно 2,0 га . Територія об'єкту обмежена огорожею – з боку центральної вулиці металева на стовпах з каменю, з інших боків з каменю. Територія об'єкту має складну конфігурацію. З південного боку межує з центральною вулицею села, із заходу – з житловою забудовою, з північного заходу з вул. Вілінського, з північного сходу і сходу – із землями загального користування.

* додаються графічні матеріали

Тип об'єкта (рекомендований)

+ споруда	☐ комплекс (ансамбль)
☐ споруда (витвір), що є складовою частиною комплексу (ансамблю)	☐ визначне місце

Вид об'єкта (рекомендований)

☐ археологічний	☐ містобудування

☐ історичний	☐ садово-паркове мистецтво
☐ монументальне мистецтво	☐ ландшафт
+ архітектура	☐ наука і техніка

Категорія (рекомендована)

+ пам'ятка національного значення

☐ пам'ятка місцевого значення

Форма власності

☐ приватна	☐ державна
+ комунальна	☐ не відомо

Власник _ комунальна власність громади села Руде Село Володарської територіальної громади Білоцерківського району Київської області _ _____

Уповноважена(ний) власником особа(орган)

Користувач _Троїцька парафія с. Руде Село Володарського району УПЦ Білоцерківської єпархії
(зазначаються повна назва юридичної особи та ідентифікаційний код або прізвище, ім'я, по батькові фізичної особи, серія і номер паспорта, дата його видачі й ким виданий, дані про реєстрацію за місцем постійного мешкання).

II. Характеристика об'єкта

Опис території, на якій знаходиться об'єкт

☐ історичний центр міста	☐ паркова (зелена) зона
☐ міський ландшафт	☐ сільськогосподарські землі
+ сільський ландшафт	☐ заповідні території
☐ індустріальний ландшафт	☐ ліс
☐ природний ландшафт	☐ дно водних об'єктів

☐ інше _____

Роль об'єкта в навколишньому середовищі

+ об'єкт домінує / є домінантою	☐ вгадується на поверхні землі (простежуються окремі елементи)
☐ об’єкт є акцентом в локальному просторі	☐ об'єкт відмічений на місцевості (трасування

☐ об’єкт є частиною регулярної забудови ☐ видимий при безпосередньому наближенні	тощо) ☐ сліди об'єкта на поверхні відсутні

☐ інше _____

Просторові характеристики об'єкта Довжина будівлі – 22,0 м., ширина – 10,0 м., площа пам’ятки 187 кв.м. Висота церкви без хреста 19,8 м.

Культурна цінність об'єкта

☐ археологічна	☐ типовий ☐ значний	☐ рідкісний ☐ унікальний
☐ історична	☐ типовий ☐ значний	☐ рідкісний ☐ унікальний
☐ монументальне мистецтво	☐ типовий ☐ значний	☐ рідкісний ☐ унікальний
+ архітектура	☐ типовий ☐ значний	☐ рідкісний + унікальний
☐ містобудування	☐ типовий ☐ значний	☐ рідкісний ☐ унікальний
☐ садово-паркове мистецтво	☐ типовий ☐ значний	☐ рідкісний ☐ унікальний
☐ культурний ландшафт	☐ типовий ☐ значний	☐ рідкісний ☐ унікальний
☐ наука і техніка	☐ типовий ☐ значний	☐ рідкісний ☐ унікальний

Оцінка автентичності об'єкта Об’єкт, що розглядається, зберігся до нашого часу. Пам`ятка автентична й збереглася у початкових об'ємах. Об’єкт має цінність з архітектурного погляду. Відповідає критеріям об’єкта культурної спадщини, відповідно до п. 4 Постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку визначення категорій пам’яток» від 22 травня 2019 р. № 452 і потребує занесення до Державного реєстру нерухомих пам’яток України за наступними ознаками:

- мав вплив на розвиток культури певного населеного пункту чи регіону;
- пов’язаний з історичними подіями, життям і діяльністю людей, які зробили значний внесок у розвиток культури населеного пункту та регіону.

Стислий опис характерних властивостей об'єкта, що становлять його історико-культурну цінність (рекомендований предмет охорони)

Архітектурна цінність об’єкту

Троїцька церква побудована у центрі сучасного села на високому пагорбі на кошти та за індівідуальним проектом місцевого поміщика Станіслава Залєського Церква цегляна, однонефна з трансептом, ризалітами, що виступають на північному та на південному фасадах. Західний фасад та ризаліти завершуються портиками зі спареними напівколонами та щипцями (замість трикутних фронтонів, що були до реставрації). Купол церкви на високому восьмигранному барабані перекритий зімкненим склепінням. Декор фасадів стриманий, у стилі раннього класицизму. Стіни членовані горизонтальним пояском. Віконні отвори з лучковими перемичками знаходяться у верхньому ярусі стін і обрамлені прямокутними наличниками. Чотири світлових отвори на барабані мають стрілчасту форму.

Троїцька церква є цінною пам'яткою архітектури початку XIX ст., оригінальним зразком церковного будівництва Київщини. Церква є чудовим зразком споруди у стилі раннього класицизму. Створена за власним проектом поміщика Станіслава Залєського вона зберігає риси періоду бароко, типові для храмів Подніпров'я ХУІІІ ст. Зазначені об'ємно-просторові характеристики, архітектурно-пластичне та декоративне вирішення фасадів є характерними властивостями об'єкта, що становлять його історико-культурну цінність і можуть бути визначені його предметом охорони.

У звязку з тим, що приміщення церкви довгі роки використовували як господарську споруду, аутентичні розписи всередині храму, оздоблення інтер'єрів і церковне майно не збереглися.

Додатково

Перелік складових (для комплексу, ансамблю)

Функціональне використання

Історичні (первісні) функції	**Сучасна функція**	**Відповідність сучасної функції вимогам охорони**
☐ державно-адміністративні установи ☐ науково-освітні установи ☐ культурні установи ☐ медичні установи ☐ фінансово-економічні установи ☐ житлові ☐ промислові та виробничі ☐ інженерно-транспортні ☐ фортифікаційні та військово-інженерні + культові ☐ монументи ☐ поховання та некрополі ☐ інше _____	Культова споруда	+ сприяє збереженню ☐ завдає незначної шкоди ☐ завдає значної шкоди ☐ потребує беззастережної зміни користувача

Перелік негативних чинників (загроз), що позначаються на об'єкті одним з негативних чинників, що позначився на об’єкті те, що реставрація пам’ятки проводилась без погодження з органом охорони культурної спадщини. При цьому деякі деталі оздоблення фасадів були замінені. Так До реставраційних робіт стіни церкви завершувалися антаблементом з сухариками під карнизом. На сьогодні сухариків не залишили. Замість трикутних фронтонів, що увінчували фасади під час «реставрації» зроблено так звані щипці

Рекомендований режим використання об'єкта культурної спадщини Режим використання об’єкта культурної спадщини встановлюється окремою «Науково-проектною документацією з визначення меж та режимів використання зон охорони пам’ятки».

До прийняття рішення про встановлення режиму використання пам’ятки її режим використання встановлюється відповідно до регламентованого в обліковій документації або в охоронному договорі. Будівлю рекомендовано використовувати як культову споруду. В разі виникнення потреби у зміні режиму використання, ці зміни необхідно погодити з органами охорони культурної спадщини.

Відповідно до Закону України «Про охорону культурної спадщини»:

1. ст. 22 - Пам'ятки, їхні частини, пов'язане з ними рухоме та нерухоме майно забороняється зносити, змінювати, замінювати, переміщувати (переносити) на інші місця;
2. частини першої статті 24 - Власник або уповноважений ним орган, користувач зобов'язані утримувати пам'ятку в належному стані, своєчасно провадити ремонт, захищати від пошкодження, руйнування або знищення відповідно до цього Закону та охоронного договору;
3. частини четвертої статті 24 – Забороняється змінювати призначення пам'ятки, її частин та елементів, робити написи, позначки на ній, на її території та в її охоронній зоні без дозволу відповідного органу охорони культурної спадщини.
4. частини п’ятої статті 24 - У разі виникнення загрози для збереженості пам'ятки її власник або уповноважений ним орган, особа, яка набула права володіння, користування чи управління, зобов'язані негайно повідомити про це орган охорони культурної спадщини обласних, Київської та Севастопольської міських, районних державних адміністрацій та орган місцевого самоврядування, на території якого розташована пам'ятка.
5. частини першої статті 26 - Консервація, реставрація, реабілітація, музеєфікація, ремонт, пристосування пам'яток місцевого значення здійснюються за наявності письмового дозволу органу виконавчої влади Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій відповідно до їхньої компетенції, на підставі погодженої з ними науково-проектної документації.
6. частини першої статті 27 - У разі, коли пам'ятці загрожує небезпека пошкодження, руйнування чи знищення, власник або уповноважений ним орган, особа, яка набула права володіння, користування чи управління, зобов'язані привести цю пам'ятку до належного стану (змінити вид або спосіб її використання, провести роботи з її консервації, реставрації, реабілітації, музеєфікації, ремонту та пристосування)

Джерела та література

1. Пузий Ф.Н. Проект реставрации Троицкой церкви с. Рудое Село. – Т. 1. Предварительные работы. – К. 1989
2. Похилевич Л.И. Сказания о населенных местностях Киевской губернии. – К., 1864. // перевидання – Біла Церква: Видавець

Олександр Пшонківський, 2005.
3. Перерва В. Рудосільські святині. – Біла Церква, 2005. ЦДІА – Ф. 442. – оп. 68. – спр. 38. – арк. 23.
4. Перерва В. Православне Надросся у XIX ст. – Біла Церква, 2004.
5. ЦДІАУ в м. Києві – Ф. 442. – оп. 68. – спр. 68.
6. ЦДІАУ в м. Києві – Ф. 442. – оп. 68. – спр. 38.
7. ДАКО – Ф. Р. 4828. – оп. 1. – спр. 204. Дело о регистрации и снятии с регистрации церковной общины Троицкой церкви в с. Рудое Володарского района 1944-1962 гг.
8. ДАКО – Ф.4828. – оп. 1. – спр. 46. Списки церквей в области за 1959 г., церковних общин, снятых с регистрации в 1959 г., строений церковних общин, оцененных в 1959 г.(арк. 1 - 12).
9. ДАКО – Ф. Р. 4828. – оп. 3. – спр. 3. – 1945. Отчеты уполномоченного по делам религий.
10. Свод памятников истории и культуры народов СССР по Киевской области. – КиевВНИИТАГ. 1990. // Державна архітектурно-будівельна бібліотека ім. В.Г. Заболотного. – 72/ НТЗ-1748-250385, – 72/ НТЗ-1800-059532.
11. Памятники градостроительства и архитектуры Украинской ССР. – Т.1. – К. 1983. – с. 135.
12. Памятная книжка Киевской епархии на 1910 г. – К.1910.

Підписи

Облікову картку склав (склали)

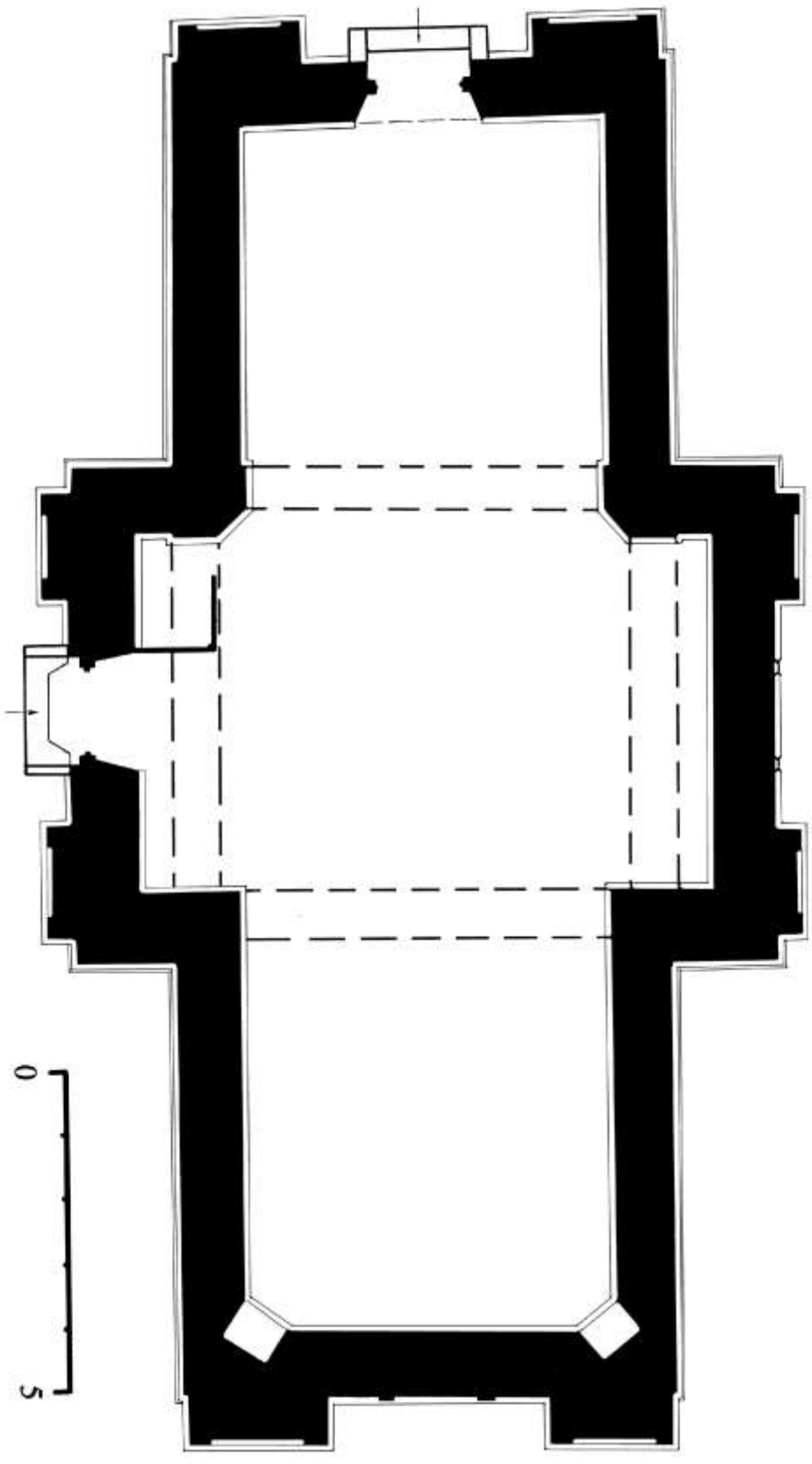
Посада та назва організації	Прізвище, ініціали	Підпис
Завідувач відділу краєзнавства Київського обласного центру охорони та наукових досліджень пам'яток культурної спадщини	Олена БРЕЯК	
Кандидат архітектури, с.н.с.	Валерія ІЄВЛЕВА	
Виконувач обов'язків директора департаменту культури і туризму Київської обласної державної адміністрації	Дмитро ГОНЧАРЕНКО	

Дата складання 29.05.2025

Графічні матеріали

Територія Троїцької церкви в с. Руде Село Білоцерківського району.
Аерофотозйомка 2019 р.

Троїцька церква, план

ДИПЛОМ
КАНДИДАТА НАУК
КН № 004352
Київ

Вища атестаційна комісія України
РІШЕННЯМ СПЕЦІАЛІЗОВАНОЇ ВЧЕНОЇ РАДИ
Київського державного технічного університету будівництва і архітектури
від 25 листопада 1993 р. протокол № 32
Ісвлєвій Валерії Павлівні
присуджено науковий ступінь
КАНДИДАТА
архітектури
Голова спеціалізованої вченої ради
Учений секретар

ВИЩА АТЕСТАЦІЙНА КОМІСІЯ УКРАЇНИ
АТЕСТАТ
СТАРШОГО НАУКОВОГО
СПІВРОБІТНИКА
АС №000984
видано
Ісвлєвій
Валерії Павлівні
м. Київ

ВИЩА АТЕСТАЦІЙНА КОМІСІЯ УКРАЇНИ
Рішенням Вищої атестаційної комісії України
від 8 грудня 1999 року (протокол №32-08/12)
на підставі рішення вченої ради
Державного науково-дослідного інституту теорії та історії архітектури і містобудування Державного комітету будівництва, архітектури та житлової політики України
Ісвлєвій
Валерії Павлівні
присвоєно вчене звання
старшого наукового співробітника
зі спеціальності
містобудування та ландшафтна архітектура
м. Київ
АС №000984

КОРОТКА ІСТОРИЧНА ДОВІДКА

Пам'ятка архітектури національного значення -
Троїцька церква в с. Руде Село

Ох. № 926, Постанова РМ України від 06.09.79 № 442

Мурована Троїцька церква побудована у центрі сучасного села на високому пагорбі на кошти та за проектом місцевого поміщика Станіслава Залєського. Попередня Троїцька церква була побудована у XVIII столітті, і на початку XIX століття «так обветшала, что уже близка к совершенному падению; колокольня при ней деревянная, так же ветха, как и церковь».

У вересні 1823 року до київського митрополита надійшло прохання від рудосільського поміщика Станіслава Залєського дозволити йому збудувати нову мурована церкву в селі: «…желает вместо деревянной, пришедшей в обветшалость Троицкой церкви, состоящей внутри села между строениями, выстроить своим коштом каменную церковь на другом, от домов удаленном и выгодном месте». Лише у 1825 році дозвіл було отримано. Цього ж року пан Станіслав повідомляв в одному з своїх листів, що «заложена каменная церковь в наименование святой Троицы. Ограда каменная уже окончена и церковь работою, коштом моим, поспешно предначата…».

Спорудження Троїцького Храму легенди пов'язують з Рудосільською іконою Божої Матері. Розповідають, що важкохворий Станіслав Залєський, перебуваючи в Чехстохові (Польща), купив собі на ринку ікону Божої Матері і молився перед нею за своє оздоровлення. Сталося диво – він одужав і повернувся до свого маєтку в Рудому Селі, а ікону залишив у Польщі. З нагоди повернення поміщик влаштував банкет. Одна із служниць пішла до льоху за їстівними припасами і там побачила ікону. Коли сам пан Станіслав спустився туди, – він побачив ту саму ікону, яка промовляла до нього: «Коли ти хворів, то молився до мене, а коли одужав – забув мене». Пан Станіслав був настільки вражений цим, що, будучи католиком, вирішив побудувати в селі православну церкву. Рудосільська ікона Божої Матері, за переказами, має цілющі властивості лікування від хвороб і часто приходила на допомогу.

Поміщик намагався скоріше побудувати храм, але не встиг. Він закінчив життя у листопаді 1827 року і, «с окончанием оной (жизни) кончилась работа и старание о строющейся церкви». Маєток перейшов у спадок брату

Станіслава, Віктору, який не дуже переймався будівництвом православного храму. Навіть будівельний матеріал і каміння для підмурівки храму, що зібрали селяни власним коштом, «помещик В. Залесский употребил все то на постройку себе дома, обещая в скором времени выстроить на свой кошт каменую церковь с наделением для оной и вечного фундуша». Однак справа не рушила з місця. У 1828 році місцевий священик в листі до митрополита пропонував перетворити існуючий в селі цегляний костел у православну церкву. У 1832 році Віктор Залєський помирає, так і не виконавши свою обітницю, а будівля нового мурованого храму «пришла в настоящее почти в развалины от различных перемен воздуха».

Після смерті Віктора маєток перейшов у спадок до його сестри, Феліції Івановської. Справа потроху зрушила з місця. На 1836 рік основні будівельні роботи були завершені – будівлю вкрили залізним дахом, зробили огорожу, побудували, непередбачені проектом ризницю та паламарню. Проте, і у 1839 році роботи по влаштуванню храму не були завершені. Освячений Троїцький храм був у березні 1841 року. Дерев'яну дзвіницю добудували у 1846 році.

Церква цегляна, однонефна з трансептом, ризалітами, що виступають на північному та на південному фасадах. Західний фасад та ризаліти завершуються портиками зі спареними напівколонами та трикутним фронтоном. Купол церкви на високому восьмигранному барабані перекритий зімкненим склепінням. Декор фасадів стриманий, у стилі раннього класицизму. Автором проекту дослідники вважають Станіслава Залєського. Автор іконостасу – єпархіальний архітектор Павло Іванович Спарро.

Рудосільські миряни піклувалися про свій храм. У 1883 році храм було знову оштукатурено. 1900 року у храм влучила блискавка. Від сильної пожежі селяни уберегли свою святиню, пошкодження виявилися не руйнівні. Храм знову відремонтували.

Після революції місцеві жителі переховували свою Берегиню – ікону Рудосільської Божої Матері, а перед Другою світовою війною вона, за легендами, вся вкрилася маленькими крапельками крові, ніби попереджуючи рід людський про страшне лихо. Не один раз була здійснена спроба викрасти чудодійну ікону, але вона щоразу поверталася до села, одного разу її було повернуто вже з кордону з Польщею. За своїми характеристиками та художніми особливостями вона належить до галицької школи живопису і датується XVIII століттям.

В 1930-х роках церкву зачиняли. Інформація щодо служб в церкві під час Другої Світової війни відсутня. Релігійну громаду зареєстрували у 1944 році. З акту від 1946 р. відомо, що будівля потребувала капітального ремонту як в середині так і ззовні. Релігійна громада в селі була нечисленною, священики постійно змінювалися і у 1949 році уповноважений у справах Руської православної церкви пропонував зняти релігійну громаду з реєстрації. Віруючі писали скарги і просили залишити їм святиню. В 1951 році проводили обстеження технічного стану будівлі церква. З акту відомо, що в стінах є тріщини, віконні рами потребували заміни, дерев'яна підлога потребувала ремонту. Залізна покрівля в багатьох місцях протікала, від чого руйнувалися штукатурка і цегла стін. Карнизи і пілястри фасадів руйнувалися і потребували ремонту. У 1959 році будівлю церкви оцінили у 10000 крб.

З 1961 року священик хворів і не виконував своїх обов'язків (він помер у 1963 році). У 1963 році релігійну громаду зняли з реєстрації, а будівлю церкви площею 187 кв.м. вирішили передати місцевій школі для влаштування виробничих майстерень. Потім в будівлі влаштували складське приміщення. Віруючим запропонували використовувати церкву в с. Зрайки, що знаходиться на відстані 4 км.

У 1979 році будівлю Троїцької церкви Постановою Ради Міністрів УРСР було занесено до переліку пам'яток архітектури національного значення. На той час будівля була в дуже занедбаному стані. У 1990 році Український спеціальний науково-реставраційний проектний інститут «Укрпроектреставрація», на замовлення Київського облвиконкому, розробив проект реставрації пам'ятки.

У зв'язку з політичними змінами у державі до реставрації пам'ятки тоді справа не дійшла. Потім будівля церкви була передана релігійній громаді і на початку XXI ст. релігійна громада почала реставрувати пам'ятку, без контролю з боку органів охорони культурної спадщини.

Сьогодні Троїцька церква відреставрована, знаходиться в доброму стані і є прикрасою села.

Джерела та література

1. Пузий Ф.Н. Проект реставрации Троицкой церкви с. Рудое Село. – Т. 1. Предварительные работы. – К. 1989
2. Похилевич Л.И. Сказания о населенных местностях Киевской губернии. – К., 1864. // перевидання – Біла Церква: Видавець Олександр Пшонківський, 2005.
3. Перерва В. Рудосільські святині. – Біла Церква, 2005. ЦДІА – Ф. 442. – оп. 68. – спр. 38. – арк. 23.

4. Перерва В. Православне Надросся у XIX ст. – Біла Церква, 2004.
5. ЦДІАУ в м. Києві – Ф. 442. – оп. 68. – спр. 68.
6. ЦДІАУ в м. Києві – Ф. 442. – оп. 68. – спр. 38.
7. ДАКО – Ф. Р. 4828. – оп. 1. – спр. 204. Дело о регистрации и снятии с регистрации церковной общины Троицкой церкви в с. Рудое Володарского района 1944-1962 гг.
8. ДАКО – Ф.4828. – оп. 1. – спр. 46. Списки церквей в области за 1959 г., церковних общин, снятых с регистрации в 1959 г., строений церковних общин, оцененных в 1959 г.(арк. 1 - 12).
9. ДАКО – Ф. Р. 4828. – оп. 3. – спр. 3. – 1945. Отчеты уполномоченного по делам религий.
10. Свод памятников истории и культуры народов СССР по Киевской области. – КиевВНИИТАГ. 1990. // Державна архітектурно-будівельна бібліотека ім. В.Г. Заболотного. – 72/ НТЗ-1748-250385, – 72/ НТЗ-1800-059532.
11. Памятники градостроительства и архитектуры Украинской ССР. – Т.1. – К. 1983. – с. 135.
12. Памятная книжка Киевской епархии на 1910 г. – К.1910.

Підписи

Посада та назва організації	Прізвище, ініціали	Підпис
Завідувач відділу краєзнавства Київського обласного центру охорони та наукових досліджень пам'яток культурної спадщини	Бреяк О.В	
Кандидат архітектури, с.н.с	Ієвлева В.П.	

15

ІЛЮСТРАЦІЇ

Фото 1. Троїцька церква. Південний фасад. Фото 1979 р.

Фото 2. Троїцька церква. Східний фасад. Фото 1979 р.

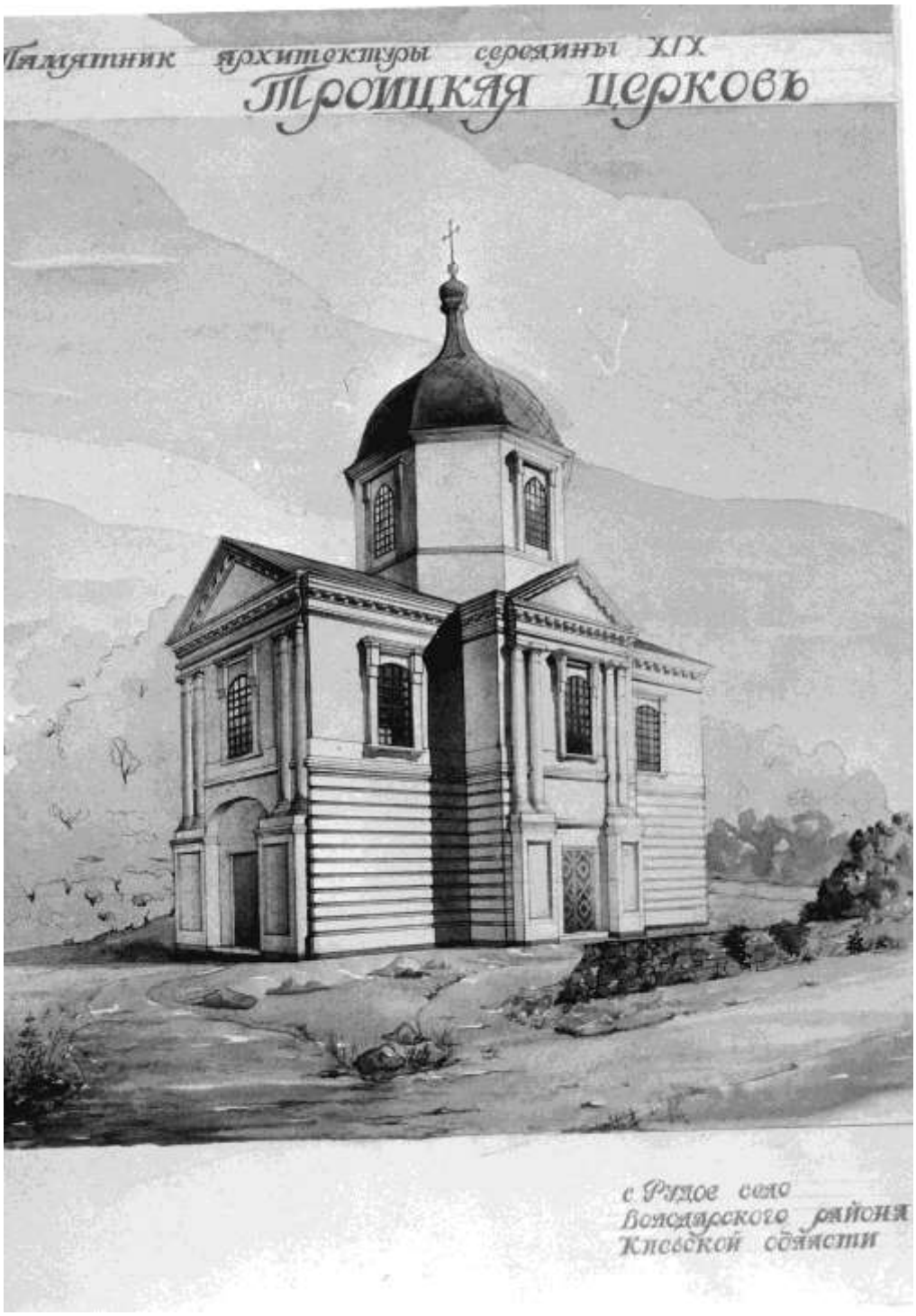

Фото 3. Троїцька церква. Ескіз до проекту реставрації 1990 р.

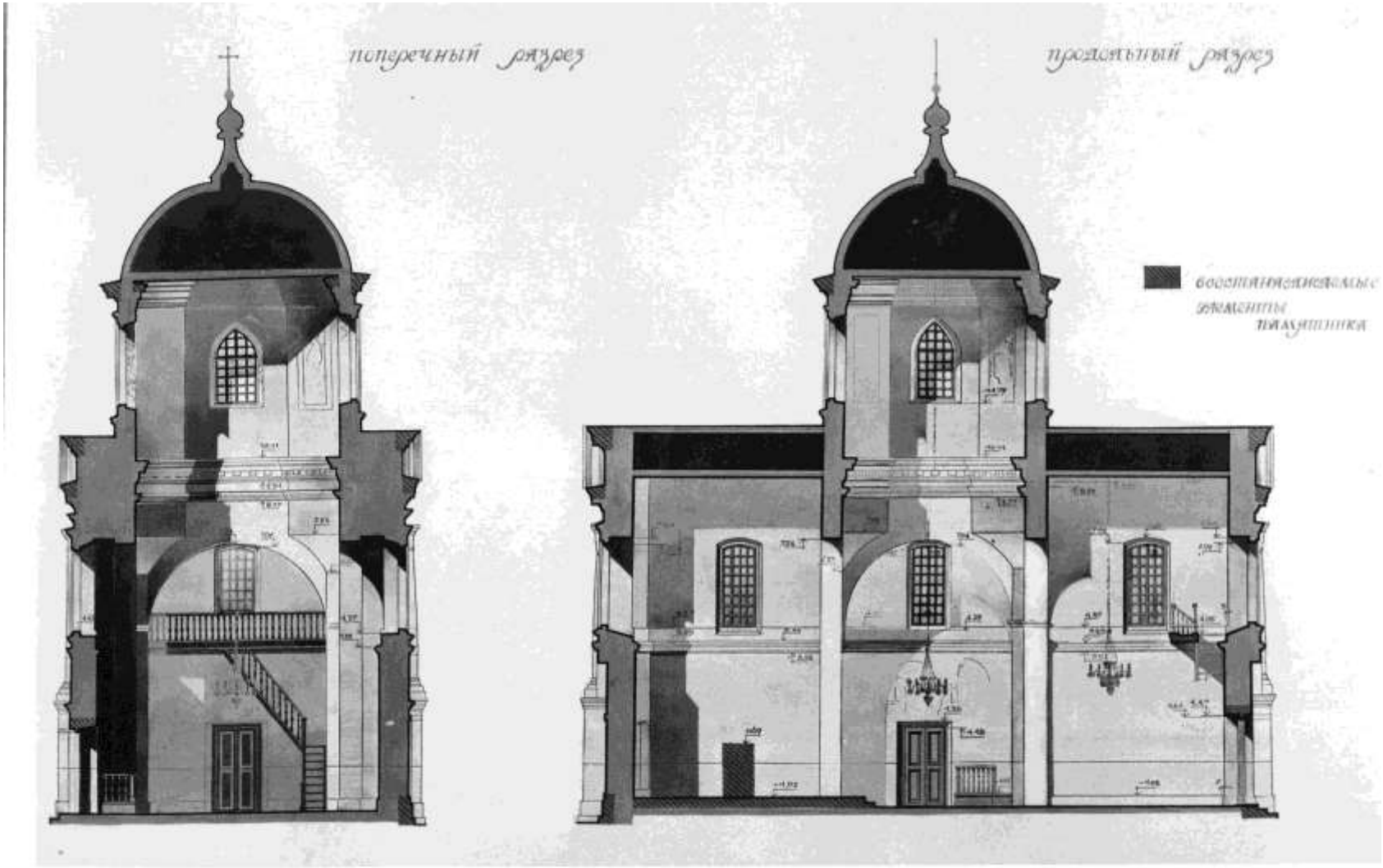

Фото 4. Троїцька церква. Ескіз до проекту реставрації, розрізи. 1990 р.

ДИПЛОМ
КАНДИДАТА НАУК
КН № 004352
Київ

Вища атестаційна комісія України
РІШЕННЯМ СПЕЦІАЛІЗОВАНОЇ ВЧЕНОЇ РАДИ
Київського державного технічного університету будівництва і архітектури
від 25 листопада 1993 р. протокол № 32
Ієвлевій Валерії Павлівні
присуджено науковий ступінь
КАНДИДАТА
архітектури
Голова спеціалізованої вченої ради
Учений секретар

ВИЩА АТЕСТАЦІЙНА КОМІСІЯ УКРАЇНИ

АТЕСТАТ
СТАРШОГО НАУКОВОГО
СПІВРОБІТНИКА
АС №000984
видано
Ієвлевій
Валерії Павлівні
м. Київ

ВИЩА АТЕСТАЦІЙНА КОМІСІЯ УКРАЇНИ
Рішенням Вищої атестаційної комісії України
від 8 грудня 1999 року (протокол №32-08/12)
на підставі рішення вченої ради
Державного науково-дослідного інституту теорії та історії архітектури і містобудування Державного комітету будівництва, архітектури та житлової політики України
Ієвлевій
Валерії Павлівні
присвоєно вчене звання
старшого наукового співробітника
зі спеціальності
містобудування та ландшафтна архітектура
Голова Вищої атестаційної комісії України
Вчений секретар Вищої атестаційної комісії України
АС №000984

Фото 5. Троїцька церква. Південний фасад. Фото 20.10.2024.

Фото 6. Троїцька церква. Вигляд з південно-східного боку. Фото 20.10.2024.

.

Фото 7. Троїцька церква. Вигляд з північно-західного боку. Фото 20.10.2024.

Фото 8. Троїцька церква. Фрагмент інтер’єра. Вигляд іконостасу. Фото 20.10.2024.

Фото 9. Троїцька церква. Фрагмент інтер’єра. Сходи на хори. Фото 20.10.2024.

Фото 10. Троїцька церква. Ікона Рудосільської Божої Матері в інтер’єрі церкви. Фото 20.10.2024.

Фото 11. Троїцька церква. Огорожа території церкви з мурованими воротами. Фото 20.10.2024.

Фото 12. Троїцька церква. Фрагмент церковного двору. Фото 20.10.2024.